

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20CoE/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713215500
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Čanádyová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5713215500.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, Bratislava, IČO: 35 776 005, proti povinnému: neb. H. C., nar. XX.XX.XXXX, zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom Ul. X. č. XXXX/XX, T., o vymoženie pohľadávky 595,78 Eur s príslušenstvom, ktoré exekučné konanie je vedené exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Mariána Janeca, so sídlom U. U. XXX/XX, Z., pod sp. zn. EX 2418/13, na základe odvolania oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 18Er/4840/2013-11 zo dňa 19.11.2014, takto jednomyselne

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin 18Er/4840/2013-11 zo dňa 19.11.2014 zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením, vydaným vyšším súdnym úradníkom, prvostupňový súd exekúciu zastavil a oprávneného zaviazal povinnosťou nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 44,41 Eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Poukázal na ust. § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení do 31.10.2013 v spojení s § 243b ods. 1, 2, 3 Exekučného poriadku, § 103, § 104 ods. 1, § 19 O.s.p., § 7 ods. 1, ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka. O trovách exekúcie rozhodol pri aplikácii ust. § 196, § 200 ods. 1, 5, § 209 ods. 1, 2, § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 25 vyhl. č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov.

V odôvodnení uviedol, že okresný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mariána Janeca poverením č. 5506 107869 zo dňa 12.11.2013 na základe návrhu oprávneného podaného na úrade súdneho exekútora dňa 25.09.2013 a na podklade exekučného titulu, ktorým je výkaz nedoplatkov č. 8888022949, ktorý vydala DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s. dňa 07.02.2011. Dňa 28.01.2014 dal súdny exekútor podnet na zastavenie exekúcie, nakoľko v priebehu exekučného konania zistil, že povinný zomrel pred začatím tohto exekučného konania. Zároveň si uplatnil trovy exekúcie vo výške 44,41 Eur.

Zo spisu súdneho exekútora z oznámenia Mesta Martin zo dňa 17.01.2014 mal okresný súd preukázané, že povinný zomrel dňa XX.XX.XXXX (správne malo byť uvedené „260.9.2011“ - poznámka Krajského súdu v Žiline), ktorým dňom zanikla v zmysle ust. § 7 ods. 1, ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka jeho spôsobilosť mať práva a povinnosti a v zmysle ust. § 19 O.s.p. aj jeho spôsobilosť byť účastníkom konania. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie na úrade súdneho exekútora povinný takúto spôsobilosť už nemal. Z uvedeného dôvodu okresný súd exekúciu zastavil.

Súdnemu exekútorovi okresný súd priznal trovy exekúcie vo výške 44,41 Eur tak ako si ich uplatnil súdny exekútor. Priznaná náhrada trov exekúcie pozostáva z minimálnej odmeny podľa § 14 vyhl. č. 288/1995 Z. z. vo výške 33,19 Eur, z náhrady hotových výdavkov priznaných podľa § 22 ods. 1 vyhl. č. 288/1995 Z. z. spolu v sume 4,58 Eur (ktorá pozostáva zo sumy 1,44 Eur titulom nákladov na telefón, internet, zo sumy 0,84 Eur titulom elektronickej súčinnosti - banky, zo sumy 1,85 Eur titulom poštovného a zo

sumy 0,45 Eur - faktúra), a to zo sumy 7,40 Eur titulom DPH podľa § 196 posledná veta Exekučného poriadku. Pretože povinný zomrel pred začatím exekučného konania, oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie zavinil zastavenie exekúcie. Z uvedeného dôvodu okresný súd na náhradu trov exekúcie zaviazal oprávneného.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, v časti výroku, ktorým okresný súd zaviazal oprávneného na úhradu trov konania vo výške 44,41 Eur. Citoval ust. § 200 ods. 1 Exekučného poriadku, § 19, § 103 O.s.p. a súčasne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/140/2013 zo dňa 5.11.2013. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vo vyjadrení zo dňa 10.6.2015 (č. l. 19) zákonná sudkyňa uviedla, že odvolaniu nemieni vyhovieť, nakoľko sa stotožňuje s napadnutým uznesením, oprávnený sám zavinil, že podal návrh na vykonanie exekúcie proti neexistujúcej osobe.

K odvolaniu oprávneného sa vyjadril súdny exekútor podaním zo dňa 15.12.2015, v ktorom uviedol, že sa stotožňuje s názorom súdu, že ak dôjde k zastaveniu exekúcie z dôvodu úmrtia povinného pred začatím exekúcie, oprávnený podaním návrhu na vykonanie exekúcie proti neexistujúcej osobe zavinil zastavenie exekúcie, a preto súd na náhradu nevyhnutných a účelných trov exekúcie zaviazal oprávneného v zmysle ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Nepriznanie trov exekúcie exekútorovi pri zastavení exekúcie exekučným súdom, na ktoré má zákonné právo podľa ust. § 196 Exekučného poriadku, je vždy porušením základného práva exekútora zaručeného v čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR a porušením základného práva - zákazu povinnej a nútenej práce podľa čl. 4 ods. 2 a vzhľadom na skutočnosť, že absentuje vnútroštátna úprava na priznanie trov exekúcie v prípade špecifických prípadov pri zastavení exekúcie a porušení základného práva na pokojné užívanie majetku, bolo porušené aj základné právo podľa čl. 6 Európskeho dohovoru, ako i čl. 1 Dodatkového protokolu č. 1 Európskeho dohovoru.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil, pri aplikácii § 220 O.s.p..

Krajský súd z obsahu preskúmaného rozhodnutia a súdneho spisu zistil, že exekúcia začala 25.09.2013, kedy bol návrh na vykonanie exekúcie doručený exekútorскому úradu JUDr. Mariána Janeca. V konaní bolo nesporným, že povinný XX.XX.XXXX. zomrel, teda pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie a aj vydaním poverenia, ktoré bolo vydané 12.11.2013 Okresným súdom Martin č. 5506 107869.

V napadnutom rozhodnutí okresný súd poukázal na § 196 Exekučného poriadku, § 200 ods. 1, 5, § 209 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku ako aj § 25 vyhlášky 288/1995 Z.z. a priznal exekútorovi trovy exekúcie v celkovej výške 44,41 €, ktoré pozostávajú z nákladov na telefón, internet, elektronická súčinnosť banky, poštovného a titulom DPH. Krajský súd konštatuje, že v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie ako aj vydania poverenia povinný nemal procesnú spôsobilosť byť účastníkom exekučného konania. Návrh na vykonanie exekúcie bol doručený exekútorскому úradu 25.09.2013, spolu s exekučným titulom dňa 21.10.2013 podal exekútor na Okresný súd Martin žiadosť o vydanie poverenia, ktorému bolo dňa 12.11.2013 vyhovené.

Z obsahu súdneho spisu krajský súd zistil, že exekútor podaním z 22.01.2014, ktoré bolo doručené na Okresný súd Martin 28.01.2014, podal návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinný XX.XX.XXXX zomrel.

Z obsahu spisu bolo preukázané, že oprávnený podal 25.09.2013 na exekútorский úrad návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému, ktorý, už v čase doručenia tohto návrhu exekútorovi, nemal spôsobilosť na právne úkony z dôvodu, že XX.XX.XXXX, zomrel.

Oprávnený bol kompetentný pred podaním návrhu na začatie exekučného konania podľa § 36 zákona č. 233/1995 Z.z., dotazom na príslušný Centrálny register obyvateľov SR, za príslušný poplatok, si preveriť

skutočnosť, či povinný, ktorého označil v návrhu procesnú spôsobilosť.

na vykonanie exekúcie, žije, a teda či má

Krajský súd musel vychádzať zo skutočností, že exekúcia bola (v prvom výroku napadnutého rozhodnutia) právoplatne zastavená, keď časť výroku nebola predmetom odvolacieho konania.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.10.2013 s poukazom na § 243b ods. 1 Exekučného poriadku ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Vzhľadom na časový horizont podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie exekútorovi, návrhu exekútora na vydanie poverenia a doručenia návrhu na zastavenie exekúcie exekútorom na Okresný súd v Žiline a skutočnosť, že povinný XX.XX.XXXX. zomrel, krajský súd dospel k záveru, že bolo potrebné aplikovať, pri rozhodovaní o trovách exekúcie, ust. § 203 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 30.10.2013 z dôvodu, že zavinením oprávneného došlo k zastaveniu exekúcie, keď oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 25.09.2013, voči povinnému, ktorý už skoro dva roky nemal spôsobilosť na právne úkony. Nič nebránilo oprávnenému, aby si pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie skutočností o existencii spôsobilosti povinného preveril a v dôsledku toho, zabránil podaniu návrhu na vykonanie exekúcie a vydaniu poverenia voči povinnému, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony. Pokiaľ by takto oprávnený postupoval, zistil by uvedené skutočností, vyhol by sa začatiu exekúcie voči subjektu, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony, a teda by v konečnom dôsledku zabránil zastaveniu exekučného konania.

Exekútor vyúčtoval trovy exekúcie, ktoré boli vo výške 44,41 €, uplatnil ich ako režijný paušál vo výške 33,19 € + DPH a hotové výdavky náklady na telefón, internet 1,44 € vrátane DPH, náklady na súčinnosť - banky elektronicky 0,84 € vrátane DPH, náklady na doručovanie 1,85 € a budúce faktúra 0,45 €. Bližšie špecifikáciu hotových výdavkov nepreukázal, ani inak nešpecifikoval vo vyúčtovaní trov exekúcie. Z tohto dôvodu nie je zrejmé, za ktoré konkrétne úkony súdny exekútor tieto hotové výdavky vynaložil, a teda nie je preukázaná ani ich účelovosť vo vzťahu k zisteniu samotného exekútora, že povinný zomrel. Podľa názoru krajského súdu bol exekútor povinný preukázať výšku uplatnených trov exekúcie 44,41 € a preukázať účelnosť vynaložených nákladov a preukázať, že uvedené náklady boli vynaložené účelne a v časovom horizonte, pred zistením exekútora, že povinný zomrel. Navyiac exekútor je vždy povinný skúmať predovšetkým, či povinný, voči ktorému je vedená exekúcia, má spôsobilosť na právne úkony a v prvom rade túto skutočnosť je po vydaní poverenia preveriť. V tomto smere bol povinný exekútor špecifikovať nielen trovy exekúcie v sume 44,41 € ale preukázať aj skutočností, z ktorých by bolo preukázané, že v časovom horizonte od vydania poverenia až po doručenie návrhu na zastavenie exekúcie, vykonával všetky úkony smerujúce k prevereniu osoby povinného, a teda v dôsledku toho aj zistenia jeho spôsobilosti na právne úkony, či fyzická osoba žije, zdržuje sa na uvedenej adrese a pod. a až následne preverovať skutočností týkajúce sa jeho majetkových pomerov.

Exekútor je povinný nielen vyčíslieť ale aj preukázať nevyhnutnosť vynaložených trov konania. S poukazom na § 203 ods. 1 O.s.p. súd môže v prípade zastavenia exekúcie zavinením oprávneného uložiť nahradenie exekútorovi len nevyhnutných trov exekúcie. Exekútor nepreukázal, že vyčíslená náhrada hotových výdavkov v sume 4,58 € vrátane DPH, napĺňala status nevyhnutných trov exekúcie, keď z vyčíslenia ani z iného podania exekútora, nevyplýva, ktoré konkrétne úkony a kedy ich vykonal. Z tohto dôvodu je nepreskúmateľná výška exekútorom uplatnenej náhrady hotových výdavkov, keď exekútor je povinný nielen uplatniť, ale aj preukázať konkrétnu výšku hotových výdavkov. Krajský súd dospel k záveru, že nie je možné uplatnenú náhradu hotových výdavkov (podľa § 22) priznať.

I keď z obsahu súdneho spisu nebolo preukázané, že exekútor je platcom DPH, okresný súd trovy exekúcie a teda aj odmenu súdneho exekútora, podľa § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z., priznal aj s DPH. Aj z uvedeného dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil.

Okresný súd je vysloveným právnym názorom v tomto rozhodnutí viazaný a preverí, či žalobca je platiteľom DPH a v takom prípade rozhodne o náhrade trov exekúcie, avšak priznaním iba odmeny, v súlade s § 14 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Žiline, dňa 05. apríla 2016
JUDr. Erika Čanádyová
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Miriama Talapková